

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان تاب آوری اجتماعی و کالبدی-محیطی محلات شهری در مواجهه با سوانح طبیعی (زلزله) مطالعه موردی: کلانشهر مشهد

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی مدیریت بحران و HSE در جریان های حیاتی، صنایع و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدرضا رضایی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه یزد

گلشن کاویان پور - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

امروزه تحلیل و افزایش تاب آوری نسبت به سوانح طبیعی به حوزه ای مهم و گسترده تبدیل شده است به طوری که در حال حاضر از حرکت همزمان و متقابل توسعه پایدار و مدیریت سوانح به سمت افزایش تاب آوری بحث می شود. براین اساس، تحلیل و افزایش تاب آوری سیستم های انسانی و محیطی در برابر سوانح طبیعی در مسیر نیل به آرمان توسعه ی پایدار از اهمیت ویژه ای برخوردار شده است. هدف این پژوهش اندازه گیری میزان تاب آوری در ابعاد اجتماعی، کالبدی به منظور مقابله با اثرات سوانح طبیعی (زلزله) در کلانشهر مشهد و تبیین عملی نقش تاب آوری و یا تقویت تاب آوری موجود است. جامعه آماری خانوارهای ساکن در محلات مختلف مشهد است که تعداد 4 محله با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای با لحاظ کردن مواردی چون موقعیت جغرافیایی و پایگاه اجتماعی-اقتصادی به عنوان نمونه و با استفاده از فرمول کوکران 350 خانوار به عنوان حجم نمونه تحقیق انتخاب شده اند و به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از روش های آماری مبتنی بر مقایسه میانگین ها، آزمون های همبستگی و تکنیک پیرسون، اسپیرمن، آزمون آماری تک نمونه ای و فریدمن استفاده شد. نتیجه مطالعه حاضر نشان می دهد که بین تاب آوری موجود در محلات نمونه و سطح تاب آوری آنها در ابعاد اجتماعی، کالبدی- محیطی رابطه معناداری وجود دارد این در حالی است که تاب آوری کل خانوارهای مورد مطالعه در کلانشهر مشهد 64,77 درصد می باشد که می توان گفت در وضعیت متوسطی قرار دارد همچنین در بین محلات نمونه محلات 7 و 10 در مقایسه با محله ی 1 و 2 در وضعیت مناسبی قرار ندارند.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، سوانح طبیعی، جوامع تاب آور، محلات مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/561760>

